

22. po Trojici - 28.10.2018

Kadidlo

„Dobre je Hospodinu ďakovať a ospevovať Tvoje meno, Najvyšší. Za rána Tvoju milosť zvestovať a Tvoju vernosť po nociach. Lebo si ma potešil, Hospodine, svojimi činmi, nad skutkami Tvojich rúk plesám. Aké veľké sú Tvoje skutky, Hospodine, prehlboké sú Tvoje myšlienky“ (Ž 92).

2 Mojžišova 30:34-38 „Hospodin riekol Mojžišovi: vezmi si voňavé látky: vonnú živicu, onyx, galban a čisté kadidlo, všetko v rovnakých čiastkach. Z toho priprav kadidlo ako prípravok voňavkára, osolené, čisté a posvätné. Jemne to rozotri a daj z toho niečo pred Svedectvo vo svätostánku, tam kde sa budem s tebou stretať. To vám bude svätosväté. Kadidlo, ktoré pripravíte v podobnom zložení, nesmiete urobiť pre seba. To ti bude sväté pre Hospodina. Kto by si pripravil podobné tomuto, aby ho používal ako voňavku, bude vyhladený spomedzi príslušnikov svojho ľudu“.

Vôňa je pre nás ľudí veľmi dôležitá. Každý z nás má iný „ňuch“ a preto sa nám páčia iné vône: niekomu sladká, inému korenistá, niekto má rád vôňu jedla, ďalší benzínu.... Všetko má však svoju typickú vôňu, na základe ktorej aj podľa čuchu, môžeme spoznať, čo to je – inak vonia segedínsky guláš a inak buchty na pare a pod.

Aj my sme sa vo svojom poznávaní svätostánku dostali k poslednej časti a to ku kadidlu. Kadidlový oltár sme už spomínali, ale kadidlo máme na programe dnes. Oltár, kde sa kadidlo páliło predstavovalo jednotlivých veriacich ľudí, ktorí stoja v službe Hospodinovi a ktorí sa – napriek tomu, že sú členmi Božieho ľudu – nestrácajú pred Božou tvárou v dave, ale sú to tí konkrétni jednotlivci. Je to inak ako v našich ľudských sférach: tu sa človek veľmi ľahko stane súčasťou davu, zabudnutý, nedôležitý. V Božích sférach sme však natoľko identifikovateľní, že sa nemôžeme stratiť z Pánovho zreteľa a záujmu.

Kadidlo symbolizuje realizáciu tohto vzájomného vzťahu: Boh a človek. Pozostávalo z viacerých častí, ktorými boli vonné látky – tie sa rozomleli na jemný prášok a potom spolu zmiešali. Tieto látky však nestačili, pretože ich **vôňa sa vylučovala, znásobovala v spojení s ohňom.** Kadidlo sa sypalo na žeravé uhličky na oltári a prinášalo sa ráno a večer za prítomnosti ľudu a samozrejme najvyššieho kňaza.

Spojenie kadidla a ohňa predstavuje spojenie človeka a Boha.

Kadidlo bolo dielom ľudských rúk a rozumu, no muselo sa spojiť so skutkom Božím v Ježišovi Kristovi a Jeho diele spásy na kríži. Až vtedy mohlo kadidlo

vydávať príjemnú vôňu na Božiu chválu a oslavu. Ten **Boží akt „súdu“ na golgotskom kríži premenilo „prach“ ľudskej biedy na príjemnú vôňu pre Hospodina aj pre človeka.**

V tomto období si pripomíname na Slovensku 100. výročie vzniku Československej republiky a 100. výročie ukončenia 1. svetovej vojny. V obidvoch týchto udalostiach boli zainteresovaní aj členovia našej cirkvi. Čo sa týka vzniku spoločnej republiky, významné miesto pri jej utváraní mali v prvom rade M.R. Štefánik či Jur Janoška, Fedor Ruppelt a pod. Oni boli veľmi múdri, vzdelaní, šikovní, skúsení... No až s „obňom“ Božej lásky a milosti dokázali vydávať, aj v tej svojej dobe, príjemnú vôňu nielen pred Hospodínom, ale aj pred ľuďmi. Vďaka tomu, že svoj život spojili s vierou voči Pánovi, my dnes môžeme žiť následky ich práce v samostatnosti, svojbytnosti, slobode.

Aj my sme sa tu narodili na to, aby sme svoj život spojili s Božou mocou a milosťou Ježiša Krista a tak vydávali príjemnú vôňu. Lebo až **v spojení s vierou v Spasiteľa môžeme byť prínosom pre tento svet, pre naše okolie a môžeme byť použiteľní samotným Bohom v službe pre Neho aj pre blížnych.**

Kadidlo tvorilo zložitý systém. Pozostávalo zo 4 látok a číslo 4 v Biblii symbolizuje všestrannosť a rôznorodosť. Je teda symbolom ľudských činností, spôsobov a prístupov, ktorými môže človek slúžiť Pánovi. Musí však ísť o vedomé činnosti, ktoré sú síce konané ľuďom, spoločnosti a svetu, ale v konečnom dôsledku sú konané pre Pána. Ako hovorí Pavol: všetko čiňte ako Pánovi alebo ako Ježiš pripomína: to, čo ste urobili jednému z týchto najmenších, mne ste urobili. **Nezáleží teda na tom, čo človek robí, aké má zamestnanie či službu, ale na tom, ako to všetko koná.**

Ľudia, ktorí stoja za mnohými dobrými vecami vo svete, sú mnohokrát takto vedení Pánom Bohom, vierou v Neho, sú vedení ľudskosťou a dobrom, že sa dávajú do služby iných. Používajú dary, schopnosti, možnosti tak, aby sa stali požehnaním pre svoje okolie. To sú mnohé osobnosti verejného života, ktorí sa nebáli vystúpiť z hraníc, aby poukázali na zlo a preukázali dobro. Zároveň sa nehanbili priznať, že ich skutky dobra boli motivované vierou v Trojjediného Boha a že patria napr. aj do našej evanjelickej cirkvi. Na tieto osobnosti máme spomínať, máme sa nimi nechať inšpirovať.

Aj my sme povolani k tomu, aby sme tam, kde nás Pán Boh postavil – v tej rodine, cirkvi, zamestnaní, škole, dedine, krajine, konali dobro. Dostali sme všetky predpoklady na to, aby sme boli požehnaním pre svoje okolie. Nezáleží pri tom, aké máme zamestnanie či postavenie, veď žiť pre Ježiša sa dá všade.

Lebo všade tam, kde človek slúži blížnym, slúži Pánovi. Ak takto budeme vnímať náš život, ako celok ho odovzdáme Pánovi, budeme vydávať príjemnú vôňu pre Ježiša aj pre blížneho.

Kadidlo to je modlitba. V žalmoch je modlitba pripodobnená ku kadidlu. Bez modlitby niet osobného spojenia s Pánom. Význam modlitebného života je v Biblii známy od začiatku do konca. Všetci velikáni viery sa modlili, dokonca aj Pán Ježiš sa odoberal na tiché miesta, aby sa modlil. Náš Boh pridáva k výzve k modlitbám aj zaslúbenia, ktoré sa modlitieb týkajú. Boh v týchto sľuboch rešpektuje našu osobnosť, našu vôľu a túžby, ale zároveň poukazuje na zvrchovanosť svojej vôle, v ktorej je ukryté všetko dobré pre človeka. **Modlitba je teda akýsi súzvuk našej duše s Božími plánmi. Modlitba pomáha veriacemu vytrvať aj vtedy, keď sa všetko rúti a stráca zmysel, v bojoch, kedy sa cíti ľudmi opustený. Modlitba pomáha spoliehať sa viac na Boha, ako na svoje sily.** Modlitba je prostriedok ako dávať tých, ktorých milujeme alebo ktorým slúžime do tej najvyššej moci Božej lásky.

M.R. Štefánik to pekne vyjadril v slovách: „verit’, milovat’, pracovat’“. Verit’ Bohu, milovat’ ľudí a pracovat’ pre Božiu slávu a prospech blížnych. To si však od neho vyžadovalo pokoru, odovzdanosť, budovanie charakteru, ale aj schopnosť prejsť mnohými zápasmi. To všetko však dokázal práve pre to, čo povedal: kvôli vyšším cieľom. Silu k tomu iste získaval – nielen Štefánik, ale aj ďalší – v modlitbe a odovzdanosti sa do Božích rúk.

Aj my sme na tomto svete preto, aby sme pracovali, ale nie sami, bez pomoci. Máme toho najlepšieho Pomocníka a prostriedok, ako k Nemu volať a ako si uvedomiť, že bez Neho nie sme schopní ničoho. Pomocníkom je náš Pán, prostriedok je modlitba, ktorú máme využívať maximálne a vždy. **Ak do všetkého v živote pôjdeme s modlitbou na perách, budeme voňať za Kristom a všade budeme šíriť vôňu Jeho lásky, lebo On bude pracovať cez nás.** Len sa Mu musíme odovzdať.

Každý máme svoju vlastnú vôňu. Tú sme dostali od Pána Boha. Ale je ešte jedna vôňa, ktorú máme okolo seba šíriť a tá nie je závislá od nášho sprchovacieho gélu, či parfému, ale od hĺbky nášho vzťahu s Pánom Ježišom. Ak budeme blízko Pánovi, budeme Ním prevoňaní natoľko, že v spojení s Ním budeme požehnaním pre svet, že budeme Jeho služobníkmi kdekofvek budeme a že do všetkej práce a služby pôjdeme s modlitbou a dôverou na perách. Veď my sme tí, ktorí sú pozvaní prevoňať tento svet Ježišovou láskou. Amen.